

พวกเขาคืออนาคตของโลก

วัยรุบ

วัยจูบ

www.ccmathai.org

ydo@thaimail.com

วัยรุ่นวัยรุ่น

ในช่วงชีวิตของมนุษย์เรานั้น มีอยู่ด้วยกันหลายวัย แต่วัยที่ถือว่าเป็นวัยที่สดใส ร่าเริง มีพลัง เหมือนดอกไม้ที่กำลังเบ่งบาน หรือเหมือนกับดวงอาทิตย์ที่กำลังส่องแสงแรงกล้า และเป็นวัยที่มีอิทธิพลอย่างมากมาต่ออนาคตข้างหน้าก็คือ...วัยรุ่นนั่นเอง...วัยรุ่นยังนับว่าเป็นวัยที่เต็มไปด้วยอนาคตที่ยาวไกล... ถ้าเราไปถามคุณปู่คนหนึ่งว่า “ต่อไปคุณปู่จะทำอะไรครับ?”...ท่านก็จะตอบว่า... “ปู่...ไม่มีต่อไปแล้ว ปู่มีแต่แต่ก่อน”... แต่ถ้าเราไปถามวัยรุ่นว่า “ต่อไปจะทำอะไร?... เราก็คงจะได้รับคำตอบหลายอย่าง เช่น..ต่อไปฉันจะทำอย่างนั้น...ฉันจะทำอย่างนี้”... ดังนั้นวัยรุ่นจึงเป็นวัยที่จะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก เพราะการกระทำของพวกเขาในวันนี้อาจเป็นตัวที่ชี้และกำหนดอนาคตทั้งชีวิตของพวกเขาเลยทีเดียว...

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า...ชีวิตของมนุษย์เรานั้นไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่มีพระเจ้าเป็นผู้สร้างและพระองค์ก็ทรงกำหนดให้มนุษย์เรทุกคนนั้นจะต้องมีผู้นำทางในชีวิต ซึ่งก็คือ... เมื่อเรายังเป็นเด็กหรือกำลังเริ่มเข้าสู่การเป็นวัยรุ่น เราก็คงต้องอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของคุณพ่อคุณแม่ของเรา ซึ่งพระองค์ก็ทรงให้คุณพ่อคุณแม่ของเรามีใจที่จะรัก เลี้ยงดู อบรมสั่งสอนและนำทางเรา...แต่เมื่อเรากำลังเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ เราก็คงอยู่ในวัยที่กำลังเริ่มออกจากสิทธิอำนาจของคุณพ่อคุณแม่ของเราแล้วและเมื่อถึงตอนนั้น พระเจ้าก็ทรงกำหนดไว้ว่า เราต้องยอมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระองค์ เพราะถ้าหากชีวิตของเราไม่ยอมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงสร้างเราแล้วละก็ชีวิตของเราจะไม่มีเป้าหมายที่ถูกต้องและต้องพบกับปัญหามากมาย ซึ่งยากที่จะแก้ไขได้

ช่วงของชีวิต

ประโยคหนึ่งที่พวกเรา มักจะได้ยินบ่อย ๆ จากปากของคุณพ่อคุณแม่ที่มีลูก ๆ ที่กำลังเป็นวัยรุ่น หลายท่านก็คือประโยคที่ว่า “ทำไมลูกฉันถึงเป็นอย่างนี้ เมื่อก่อนเขาน่ารัก แต่ทำไมเดี๋ยวนี้จึงเป็นอย่างนี้?”... ซึ่งประโยคเหล่านี้กำลังชี้ให้เราเห็นว่า คุณพ่อคุณแม่เหล่านั้นไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่า ลูกที่เคยน่ารัก ที่เคยเชื่อฟังเขาในอดีตที่เคยยอมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพวกเขา นั้น เดี่ยวนี้กลับกลายเป็นตรงกันข้าม เพราะบรรดาลูก ๆ ที่กำลังเป็นวัยรุ่นของพวกเขา กำลังมีพฤติกรรมวุ่น ๆ ที่ทำให้พวกเขาปวดหัว เพราะไม่ยอมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพวกเขาอีกต่อไป และยากที่จะอบรมสั่งสอน...ซึ่งถ้าจะถามว่าเพราะเหตุไรจึงเป็นเช่นนั้นคำตอบก็คือ เพราะคุณพ่อคุณแม่เหล่านั้น ลืมไปว่าลูก ๆ ของพวกเขานั้นมีวันหนึ่งที่เขาจะต้องพ้นจากสิทธิอำนาจของพ่อแม่ และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป...

ในช่วงชีวิตของมนุษย์เราทุกคนตั้งแต่เด็กจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่นั้น เราจะหนีไม่พ้นเลยกับ 7 คำนี้ ก็คือ “อุ้ม...อุ้ม...จับ...จูง...นำ...ชี้...ปล่อย...”ซึ่ง 7 คำนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของมนุษย์เราทุกคน มันเป็นขั้นตอนที่เราทุกคนจะต้องผ่าน ซึ่งคุณพ่อคุณแม่ทุกคนจะต้องสังเกตให้ดี ๆ ว่า แต่ละขั้นตอนที่กำลังเข้ามาในชีวิตของคุณลูกเรานั้น มันยังทำให้สิทธิอำนาจของเราในตัวลูกค่อย ๆ หดไปทุกที... “อุ้ม” ตัวที่แรกคือการอุ้มท้อง ในช่วงนี้สิทธิอำนาจของแม่ในตัวลูกจะเต็ม 100% เพราะไม่ว่าแม่จะไปทีใด ลูกก็ต้องไปด้วย แม่แต่ไปห้องน้ำก็ต้องตามไปด้วย... “อุ้ม” ตัวที่สองก็คือ อุ้มไว้ในอ้อมแขนภายหลังลูกคลอออกมาแล้ว ซึ่งเวลานี้สิทธิอำนาจของพ่อแม่ในตัวลูกเริ่มหายไป แต่เป็นการเริ่มหายไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะลูกยังต้องให้คุณพ่อคุณแม่อุ้มตลอดเวลา...ต่อมาเมื่อเด็กโตขึ้นเขาจะเริ่มเดินไปให้คุณพ่อคุณแม่อุ้มแล้วเพราะเขาอยากจะทำอะไรหรือเดินเอง ส่วนคุณแม่พ่อคุณแม่ทำได้อย่างมากก็คือ “จับ” เพื่อไม่ให้เขาล้ม ซึ่งเขาก็ยอมให้จับเดิน...ต่อมาอีกระยะหนึ่งเขาจะไม่ยอมให้จับแล้วเขาจะเดินเอง ในช่วงนี้เขายังยอมให้คุณพ่อคุณแม่ “จูง”...และเมื่อลูกเริ่มโตขึ้น ตอนนี้เขาไม่ยอมให้คุณพ่อคุณแม่จูงมือเดินแล้ว เพราะเขาเริ่มเข้าสู่ก้าวแรกของช่วงวัยรุ่นแต่เขายังยอมเดินตามคุณแม่พ่อคุณแม่อยู่ และก็ยังยอมให้คุณพ่อคุณแม่ “นำ” หน้า...ต่อมาจะเห็นว่าเขาไม่ยอมเดินตามคุณแม่พ่อคุณแม่แล้ว เพราะเขาจะรู้สึกอาย ซึ่งนั่นเป็นเครื่องหมายว่าเขาเป็นวัยรุ่นแล้ว แต่ช่วงนี้เขายังยอมให้คุณพ่อคุณแม่ “ชี้” ทางให้แก่เขา...และในที่สุดก็มาถึงคำสุดท้ายคือคำว่า “ปล่อย” นั่นก็คือ เขากำลังเป็นผู้ใหญ่แล้ว...ถ้าสังเกตดี ๆ เราก็จะเห็นว่าตั้งแต่ “อุ้ม” คำแรกจนถึงคำว่า “ปล่อย” นั้น สิทธิอำนาจในตัวของคุณแม่ที่มีต่อลูกเริ่มหลุดหายไปทีละนิด ๆ และในที่สุดก็หมดสิทธิอำนาจในตัวลูก เพราะเขาเป็นตัวของตัวเองแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ ถ้าหากคุณแม่พ่อคุณแม่ไม่ได้แนะนำให้ลูกอยู่ภายใต้ผู้ที่ม่สิทธิอำนาจที่แท้จริง ซึ่งก็คือพระเจ้าผู้ทรงสร้างเขาหรือถ้าวัยรุ่นคนนั้น ๆ ไม่ยอมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระองค์แล้ว ชีวิตของวัยรุ่นคนนั้นไปอยู่ที่ไหนก็วันทีนั้น...เมื่อเป็นเช่นนี้ คนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดก็คือตัวของวัยรุ่นนั่นเอง และคนที่เจ็บปวดที่สุดก็หนีไปพ้นคุณแม่พ่อคุณแม่ของเขานั่นเอง

เมื่อถึงตรงนี้ บางทีพวกเราที่เป็นวัยรุ่นอาจจะมีความคิดที่ว่า “เมื่อฉันพ้นจากสิทธิอำนาจของคุณพ่อคุณแม่แล้วฉันจะดูแลชีวิตของตัวเองไม่ได้หรือ?...ฉันมีความเชื่อมั่นว่า ฉันสามารถที่จะควบคุมความประพฤติของตนเองได้อย่างแน่นอน ฉันจะไม่มีทางทำในสิ่งที่ไม่ดีเป็นอันขาด”... แท้จริงแล้วความคิดเช่นนี้ไม่ใช่พวกเราคิดเป็นคนแรกก่อนหน้านี้อีกมีเด็กวัยรุ่นในอดีตมากมายที่เคยมีความคิดเช่นนี้เหมือนกัน ซึ่งเวลาที่พวกเขาคิดเช่นนี้ ก็ดูเหมือนว่าพวกเขามีความมั่นใจในตัวเองสูงมาก และก็เป็นความตั้งใจที่ดี แต่พอเอาเข้าจริง ๆ แล้ว พวกเขาเหล่านั้นกลับไม่สามารถที่จะทำในสิ่งที่ดีงามและควบคุมการประพฤติของตัวเองให้เป็นตั้งใจได้เลย...มีเด็กวัยรุ่นหลายคนที่ตั้งใจว่าตัวเองจะตั้งใจเรียนหนังสือตั้งใจว่าจะไม่ให้คุณพ่อคุณแม่เสียใจ จะไม่สูบบุหรี่ จะไม่ดื่มเหล้า จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด จะไม่ทำผิด

ในเรื่องเพศ จะไม่ทำตัวให้ผู้อื่นเดือดร้อน จะไม่ทำในสิ่งที่ผิดกับมโนธรรมในจิตใจ... แต่เมื่อพวกเขาเข้าสู่วัยที่กำลังจะพ้นจากสิทธิอำนาจของพ่อแม่แล้วความประหลาดต่าง ๆ ที่ไม่ดีเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาคิดว่า จะไม่มีทางกระทำเลย ก็กลับปรากฏขึ้นในชีวิตของพวกเขาและเมื่อพวกเขาทำสิ่งเหล่านั้นแล้วอาจทำให้พวกเขาารู้สึกผิดรู้สึกเสียใจ หรืออยากจะทำใจหรือตั้งต้นใหม่ แต่ถ้าวัยรุ่นเหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไข หรือไม่ได้รับการนำทางที่ถูกต้องแล้วต่อไปเมื่อพวกเขาเหล่านั้นกลายเป็นผู้ใหญ่ พวกเราก็พอจะคาดคะเนได้ไม่ยากเลยว่า สังคมต่อไปของประเทศเราจะเลวร้ายสักปานใด?...

ผู้นำทางชีวิตที่แท้จริง

จากข้างต้น ทำให้เราเห็นว่า เป็นการยากที่มนุษย์จะสามารถนำทางชีวิตของตนไปในทางที่ดีได้ (โดยเฉพาะวัยรุ่น ซึ่งอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ) เพราะที่มนุษย์เราถูกสร้างมาต้องให้มีผู้นำทางชีวิต... ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า เพราะเหตุที่พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างและเป็นเจ้าของชีวิตมนุษย์ ดังนั้นชีวิตมนุษย์เรารู้อยู่ทุกคนจะต้องอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจและภายใต้การดูแลของพระองค์ มนุษย์จึงจะสามารถเดินไปในทางที่ถูกต้องได้ แต่น่าเศร้าที่มนุษย์ปฏิเสธพระเจ้าผู้ทรงสร้างและไม่อยากให้พระองค์เป็นผู้นำทางชีวิต ชีวิตของมนุษย์ทุกคนจึงหลงไปจากพระองค์และเดินอยู่ในทางผิดบาป ซึ่งในที่สุดมนุษย์จะต้องรับโทษความผิดบาปหลังจากที่เขาจากโลกนี้ไปแล้วแต่พระเจ้าทรงรักมนุษย์ พระองค์ไม่ปรารถนาให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศในนรกเลย พระองค์จึงได้ทรงให้พระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระองค์มารับสภาพเป็นมนุษย์ในโลกเมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้ว เพื่อให้พระเยซูคริสต์เป็นผู้รับโทษความผิดบาปแทนมนุษย์บนไม้กางเขน... ดังนั้นหากผู้ใดที่หันมาเชื่อฟัง และยอมรับการช่วยเหลือจากพระองค์ พระองค์ก็จะเป็นผู้รับโทษแทนเขา เพื่อเขาจะไม่ต้องรับการพิพากษาโทษจากพระเจ้าอีกต่อไป ...

วัยรุ่นที่รักทุกท่าน...ขณะนี้ท่านกำลังอยู่ในวัยที่กำลังจะพ้นจากสิทธิอำนาจของคุณพ่อคุณแม่ของท่านอยู่ใช่ไหม?... ท่านเคยคิดว่าท่านสามารถควบคุมการประพฤติของตัวท่านเองได้ใช่ไหม?... แต่เมื่อท่านมองดูชีวิตของท่านในเวลานี้ ชีวิตของท่านเป็นดังที่ท่านเคยคาดหวังไว้หรือไม่?... ท่านทราบไหมว่า ถ้าท่านไม่ยอมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้าแล้ว ก็ยากที่ท่านจะสามารถมีชีวิตเป็นไปตามที่ท่านคาดหวังไว้... และเมื่อท่านเดินในทางที่ผิดหรือทำบางสิ่งบางอย่างที่ผิดพลาดแล้ว ไม่เพียงแต่มีผลกระทบต่อคุณพ่อคุณแม่และตัวของท่านเองเท่านั้น วันหนึ่งท่านจะต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าอีกด้วย...แต่ในวันนี้... พระองค์ไม่ทรงปรารถนาให้ชีวิตของท่านเป็นเช่นนี้เลย พระองค์ทรงเข้าใจส่วนลึกในจิตใจของท่านว่า ท่านต้องการแก้ไขปรับปรุงชีวิตของท่านใหม่และอยากจะมีชีวิตที่ดีงาม แต่พระองค์ทรงทราบว่าท่านขาดกำลังและต้องการผู้ที่มีผู้นำทางชีวิต...บัดนี้ ขอเชิญท่านกลับมาหาพระเจ้าผู้ทรงสร้างท่านและมอบชีวิตของท่านให้อยู่ภายใต้การดูแลของพระองค์เถิดเพราะพระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่

จะสามารถนำทางชีวิตของท่านไปในทางที่ถูกต้องได้... พระองค์จะทรงให้กำลังแก่ท่านที่จะปฏิเสธสิ่งที่ไม่ดีและตั้งใจที่จะทำในสิ่งที่ดีได้...พระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนแปลงวัยที่กำลังวุ่นของท่านให้เป็นวัยที่พร้อมจะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคมและเป็นที่ยินใจของคุณพ่อคุณแม่... ถ้าท่านปรารถนาที่จะให้พระองค์เป็นผู้นำทางชีวิตของท่านแล้ว ท่านสามารถอธิษฐานทูลต่อพระองค์ดังนี้...

“ข้าแต่พระเจ้า... ข้าพระองค์ทราบว่าข้าพระองค์ไม่สามารถควบคุมดูแลชีวิตของตนเองให้ เป็นไปตามที่ข้าพระองค์ตั้งใจ... ข้าพระองค์ของสารภาพว่าที่ผ่านมาข้าพระองค์ได้ทำหลายสิ่งหลาย อย่างที่เป็นความผิดบาป ขอพระองค์ทรงโปรดยกโทษความผิดบาปให้แก่ข้าพระองค์และขอทรง ปรับปรุงแก้ไขชีวิตของข้าพระองค์ด้วยเถิด... ตั้งแต่นี้ไปข้าพระองค์ขอมอบชีวิตให้อยู่ภายใต้สิทธิ อำนาจของพระองค์อย่างแท้จริงขออธิษฐานในนามของพระเยซูคริสต์ อาเมน

ถ้าท่านได้อธิษฐานตามข้อความข้างต้นด้วยใจจริงแล้ว ขอให้ท่านมั่นใจเถิดว่า ความผิดบาป ของท่านได้รับการยกโทษแล้ว และพระองค์จะทรงนำทางชีวิตของท่านตลอดไป...ท่านสามารถขอ หนังสืออ่านเพิ่มเติมฟรี เพียงแต่เขียนชื่อที่อยู่ของท่านให้ชัดเจนแล้วส่งไปยังที่อยู่ด้านล่างในใบ ตัดสินใจ

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “จงมาหาเรา ตามเรามาเราจะไม่ทอดทิ้งท่านเลยเราจะนำท่านไปในทาง ชอบธรรม”

ใบตัดสินใจ

ข้าพเจ้าได้อ่าน **"วิจัย-วิจัย"** เสร็จแล้ว

ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสนใจอยากทราบเรื่องมากกว่านี้ โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าเพิ่มเติม

โปรดส่งบทเรียนทางไปรษณีย์ให้ข้าพเจ้าฟรี

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านไปเยี่ยมบ้าน

ข้าพเจ้าสนใจอยากเข้าร่วมมีสภรรยาพระเจ้าที่คริสตจักร

(โปรดขีดเครื่องหมาย X ใน แล้วส่งใบตัดสินใจนี้ไปยังสถานที่ที่ระบุข้างนี้)

ชื่อและนามสกุล.....

อายุ.....บ้านเลขที่.....

ซอย(ตรอก).....ถนน.....

หมู่บ้าน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

รหัส.....โทรศัพท์.....

ติดแสตมป์

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมการประกาศในกลุ่มคริสตจักร CCMA 117/117 ซ.ชาตะผดุง 15

ถ.ชาตะผดุง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร (043) 228-969 Fax: (043) 225-861

ผู้เขียน : นิกธ สัทธจริยาภรณ์ www.ccmathai.org e-mail: vdo@thaimail.com